

Arnhem, medio juli 1993

KOMMUNIKEE

Aan de bar:

"Zullen we weer eens een keertje iets tegen kernenergie doen?"

"Een aktie tegen kernenergie? Hé bah! Daar is toch helemaal geen aanleiding voor?"

"Hoezo, geen aanleiding? Dodewaard en Borssele draaien nog steeds, Borssele blijft zelfs weer langer open dan gepland. Op aandringen van de SEP. De ECN zegt weer eens dat ze een geweldig fijne, leuke en veilige kernreactor aan het ontwikkelen is. Minister Andriessen blijft gewoon bezig met het ontwikkelen van plannen voor nieuwe kerncentrales. Met het vinden van een afvalopslag mogelijkheid zijn we in Nederland weer net zo ver als 20 jaar geleden terwijl de produktie van dat afval gewoon verder gaat. En over sluiting van de UCN-verrijkingsfabriek in Almelo wordt al helemaal niet meer gepraat".

"Maar wat wil je dan? Weer voor de poort van Dodewaard gaan liggen, soms? Of met een spandoekje op het Binnenhof gaan staan? Nee, bedankt!"

"We kunnen toch met een paar mensen iets heel simpels doen. Zoals bijvoorbeeld .... euh, euh.... Nou ja, we verzinnen wel wat".

"Maar kernenergie!? Dat spreekt toch absoluut niemand meer aan!"

"Ja, hé hé, omdat niemand er iets tegen doet! Klooj! Let maar op, als het komende jaar de discussie over nieuwe kerncentrales opnieuw opkomt gaat dat wel veranderen. Dit is je kans om eindelijk bij de voorhoede te horen. Grijp die kans!"

"Nou ja, oké dan. Misschien is het wel leuk ook. Wie zullen we er nog meer bij vragen? O wacht, nu ik er aan denk weet ik nog wel een paar mensen die vast wel mee willen doen."

"Zie je wel. Het zal weer even wennen zijn om tegen kernenergie aktie voeren, maar aktie-doelen zijn er genoeg. En, ach, als je even om je heen kijkt zijn er ook wel mensen die mee willen doen. Kunnen we vast weer wat oefenen voor de komende jaren. Dat is wel nodig. De laatste jaren is dat onderdeel van de anti-imperialistische strijd wat verwaarloosd. En dan schrijf jij een persverklaring, zet er kommuniquee boven en doet ze op de bus. Dat kan toch iedereen, zelfs voor jou moet dat geen probleem zijn!"

"Maar waar moet dat kommuniquee dan over gaan?"

"Ach, redenen genoeg. En iedereen weet toch al lang wat de nadelen en gevaren van kernenergie zijn. En dat het geen oplossing voor het broeikas-effect is. En dat veilige reactoren sprookjes zijn van de kernenergie-lobby. Schrijf gewoon maar wat".

"Misschien iets over de hypocrisie van de minister van Economische Zaken die zich nu opeens zo'n zorgen maakt over het broeikas-effect? Of wat hoorde ik laatst toch weer. Even denken. Iemand van de KEMA die zei dat de veiligheid van oost-europese reactoren verbeterd moet worden omdat als er

ramp gebeurd er in Nederland helemaal geen kerncentrales meer gebouwd kunnen worden door de aversie tegen kernenergie. Geen woord over slachtoffers. En dat de west-europese reactoren wel o zo veilig zijn. Of dat al jarenlang 80% van de Nederlanders tegen knieuwe kerncentrales is. Of dat er geen ongelukken hoeven te gebeuren, voordat er dooien vallen; dat de uraniummijnbouw talloze slachtoffers maakt. Of dat de uraniumvoorraden bijna uitgepu....".

"Ja ja, je hoeft mij niet te overtuigen. Precies. Goed zo, zie je wel dat het wel zal lukken? Als het maar geen 8 A4-tjes zijn! Nu nog een naam. Weet je, verzin jij die maar. Is ook niet zo belangrijk, als het maar iets pakkends is. Misschien iets met een dooie er in, of zo?"

"Ja, leuk!"

En zo gebeurde het dat in de nacht van 13 op 14 juli 1993 het anti-imperialistische kommando 'Vrijheid voor Toetachamon' het terrein van de KEMA in Arnhem betrad om bij enkele gebouwen vernielings-akties uit te voeren.

Iedereen kan het!

Stop Kernenergie!